

ЖИВА ВОДА

chitanka.info

Един цар напуснал жена си, която чакала дете, и се оженил за друга. Дал на изгонената царица една голяма къща с много земя и ѝ заръчал: ако роди момиче, да го задържи при себе си, а добие ли момче, да го изпрати при него, щом порасне.

Жената родила момче. Гледала го, пратила го да се учи и един ден му казала:

— Синко, намери някой да те заведе при царя. Той е твоят баща и такава е неговата воля!

Царският син намерил кой да го отведе при царя. На другата сутрин отишъл на училище, а майката замесила питка и я изпратила по този човек на сина си. Ала по пътя той си отчупил едно парченце от нея. Вечерта майката попитала момчето:

— Цяла ли беше питката, синко?

— Съвсем мъничко беше отчупено — отговорил той.

И майката си рекла: „Щом този човек си е отчупил от питката, той няма да заведе сина ми при царя, а ще го убие.“ Затова казала на момчето да потърси друг. И то намерило един свой връстник. Майката пак замесила питка и я изпратила по това момче на сина си. Вечерта разбрала, че питката е била непокътната, и казала на сина си да се стяга за път. Написала писмо до царя и ги изпратила.

Двамата вървели, вървели и много ожаднели. Най-накрая стигнали до един кладенец, но нямало с какво да извадят вода. Царският син казал на момчето да влезе в кладенеца и да извади вода, но то му рекло:

— Ако си жаден, влез и пий!

Царският син слязъл в кладенеца, пил вода и тръгнал нагоре.

Ала момчето му препречило пътя и взело да го бутва надолу, за да го удави.

Помолил му се царският син да го пусне, но то викнало:

— Дай ми писмото до царя и тогава ще те пусна!

Царският син дал писмото, ала коварният му спътник пак не искал да го пусне.

— Ако те освободя, може да ме издадеш! — рекъл той.

И за да остане жив, синът на царя се закле, че ще мълчи цял живот. Двамата пак тръгнали на път. Момчето, което трябвало да заведе спътника си в двореца, навсякъде казвало, че е царски син, а истинския царски син наричало свой слуга.

Вървели, що вървели и стигнали до двореца. Измамникът дал писмото на царя и той с радост го приел. А истинският син на царя заживял с момчето като негов слуга. Ала лъжливият царски син нямал покой ни денем, ни нощем — страхувал се да не би неговият слуга да разкрие цялата истина на царя и затова решил да го погуби. Чудел се какво да измисли и щом научил, че в една далечна страна живеел цар, който убивал всеки, дръзнал да поиска ръката на дъщеря му, решил да изпрати момчето там, за да му доведе царкинята за жена.

Тръгнал слугата-царски син с няколко души към далечното царство. Вървели, що вървели и срещнали дълга върволица мравки. Царският син заръчал на своите хора да направят път на живинките. Най-накрая вървяла една голяма мравка. Тя рекла на момчето:

— Какво искаш да сторя за теб? Голяма добрина ми направи.

Зачудил се царският син:

— Ти си мравка и какво добро можеш да сториш за мен?

Мравката откъснала едно от крилцата си, дала го на момчето и му рекла:

— Аз зная къде отиваш. Ако ти потрябвам, нагрей на огъня това крилце и аз веднага ще дойда.

Той взел крилцето и го скрил в пазвата си.

Вървели, що вървели и на едно място видели, че деца ловят малки орлета. Царският син откупил с пари орлетата и ги пуснал на свобода. След малко дошла орлицата и му рекла:

— Какво искаш да сторя за теб? Голяма добрина ми направи.

Зачудил се пак царският син:

— Ти си птица и какво добро можеш да сториш за мен?

— Аз зная къде отиваш — рекла му орлицата.

Откъснала едно перо от крилете си, дала му го и казала:

— Ако ти потрябвам, нагрей на огъня това перо и аз веднага ще доляя.

И слугата-царски син взел перото, скрил го и продължил заедно със своите хора по пътя си. Край едно езеро видял, че деца са заловили малки щъркелчета. Момчето откупило и тях и ги пуснало на свобода. Долетял щъркелът и го попитал:

— Какво искаш да сторя за теб? Голяма добрина ми направи.

А царският син отново се зачудил:

— Ти си птица и какво добро можеш да сториш за мен?

— Аз зная къде отиваш — рекъл му щъркелът.

Откъснал и той едно перо от крилете си и казал:

— Ако ти потрябвам, нагрей това перо на огъня и аз веднага ще долетя.

Царският син взел перото и го скрил в пазвата си. Продължили те по пътя си и стигнали до една река. Рибари били хванали голяма риба. Царският син откупил и нея и я пуснал във водата да си живее. А рибата изплувала и рекла:

— Какво искаш да сторя за теб? Голяма добрина ми направи.

— Ти си риба и какво добро можеш да сториш за мен? — казал пак царският син.

— Аз зная къде отиваш — рекла му рибата. — Ако ти потрябвам, нагрей на огъня люспата, която ще ти дам, и аз веднага ще дойда.

Взел царският син и люспата и я скрил в пазвата си.

Дълго още дружината вървяла и най-накрая стигнала до царството. Влязло момчето в двореца при царя, поклонило му се и рекло:

— Царю честити, аз съм изпратен от царя на едно далечно царство да искам дъщеря ти за жена на сина му. Ще ни я дадеш ли?

— Дъщеря ми вече е за женене и защо да не ви я дам? — казал царят.

А вечерта наредил да смесят сто килограма пшеница, сто килограма ръж и по толкова ечемик, царевица, овес и просо и рекъл на царския син:

— Ти си дошъл да вземеш дъщеря ми и аз ще ти я дам, ако разделиш всички тези зърна на отделни купчини. Не го ли направиш, ще те погубя!

Натъжил се царският син, като премислил, че не е по силите му да изпълни такава задача, ала мигом се сетил за мравката. Нагрял крилцето ѝ и тя веднага дошла при него.

— Видя ли, че и аз мога да ти сторя добро — казала мравката.

Извикала всички мравки и те завчас струпали зърното на отделни купчини. На сутринта царят бил много учуден, че момчето се е справило, но измислил и друго:

— Ще ти дам дъщеря си, ако можеш да съживиш умряло дете!

Царският син знаел, че обикновен човек не може да извърши такава чудо. Блъскал си ума как да постъпи и решил да се посъветва с

щъркела — нали лети над много далечни земи, може някъде да има някакво вълшебно средство, което да връща хората към живота. Нагрят царският син перото на щъркела и той начаса долетял.

— Видя ли, че и аз мога да ти сторя добро — рекла птицата и литнала в небето. След малко пристигнала със съд вода в клюна си. — Това е жива вода! — казал щъркелът. — Тя връща умрелите към живота. С нея полей детето и то веднага ще се съживи!

Царският син отишъл при детето, полял го с вълшебната жива вода и то оживяло на мига.

Нямало какво повече да поиска царят и изпроводил пратеника от далечното царство при дъщеря си. Ала тя живеела в една висока каменна кула сред самото море, а царят не му дал лодка. Чудел се царският син какво да направи и се сетил за орлицата. Извадил перото ѝ, нагрят го и тя веднага долетяла.

— Видя ли, че и аз мога да ти сторя добро — рекла орлицата, взела го на крилете си и го пренесла през морето направо във високата кула при царкинята.

Щом видяла колко красив е момъкът, девойката с радост тръгнала с него. Качили се двамата на една лодка и заплавали към брега. Царският син ѝ разказал целия си живот.

Тъкмо преди да пристигнат обаче, царкинята изгървала пръстена си във водата. На брега баща ѝ наредил на момчето:

— Докато не намериш пръстена, няма да ти дам дъщеря си!

Замислил се царският син какво да прави и си спомнил за рибата. Нагрят люспата ѝ и тя веднага доплувала до брега.

— Видя ли, че и аз мога да ти сторя добро — рекла тя, като чула молбата му, и се гмурнала към дъното на морето.

Само след миг рибата отново се показала с пръстена в уста.

Нямало какво да прави високомерният баща — нали царският пратеник бил изпълнил всички трудни задачи. Дал на дъщеря си една чудна златна каляска и се сбогувал с нея.

Тръгнали всички на дълъг път — момъкът и царкинята седели в каляската, а хората им яздели зад тях. И щом най-послед пристигнали в царството, вестоносец избързал напред да каже на царя, че слугата води красивата царкиня. Лъжливият царски син мигом тръгнал да посрещне невестата си. Видял той, че момъкът се вози в чудната каляска с неговата бъдеща жена, и много се ядосал.

— Щом един слуга не си знае мястото, той трябва да умре! — викнал той, извадил меч си и пробол царския син право в сърцето.

Царкинята паднала на колене пред тялото на своя любим и горко заплакала, ала се сетила за щъркела, който бе помогнал на момъка. Бързо извадила перото му от пазвата на царския син, нагряла го и птицата мигом донесла жива вода в клюна си.

Девојката поляла тялото на момъка и той начаса оживял. После пътниците отишли в двореца и хубавицата разказала всичко на стария цар. Той прегърнал същинския си син, а лъжливия прогонил надалеч от царството.

На другия ден царят вдигнал голяма сватба — оженил сина си за красивата царкиня, а когато умрял, младият цар повикал майка си и я настанил да живее в най-хубавите покои в двореца.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.